

[Morten Lange.]

tinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v.*

Angående begrundelsen for lovforslaget, der er ligegyldende med et af medlemmer af socialistisk folkeparti i folketingsåret 1966-67 fremsat forslag, skal jeg henvise til de bemærkninger, der ledsager det.

Jeg anbefaler lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gert Petersen): Jeg har herved den ære for folketinget at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af Polens vestgrænse og skridt til normalisering af forholdet mellem Danmark og Den tyske demokratiske Republik (DDR).*

Forslaget har til formål at sikre, at Danmark yder et væsentligt bidrag til afspændingen og konsolideringen af freden i Europa. De eneste væsentlige politisk-territoriale problemer, der involverer både vest og øst i Europa, og som stadig henstår uløste, er dem, Europa har arvet fra den anden verdenskrig. Disse problemer berører alle på den ene eller anden måde det tyske territorium, hvorfra krigen udgik i 1939. De forgifter atmosfæren i Europa, og så længe de henstår uløste, får den tilsyneladende afspænding et noget illusorisk skær. De udgør den væsentligste hindring for en virkelig konsolidering af freden i Europa og vel også for den sikkerhedsordning, som både den forrige og den nuværende regering har ytret interesse for.

Efter 22 års forløb er det imidlertid klart, at problemerne omkring det tidligere Tyskland kun kan løses på virkelighedens grund. Det vil sige, at løsningen må tage sit udgangspunkt i den bestående tilstand og ikke i den tilstand, som bestod i 1939. Den må tage ligeligt hensyn både til selvbestemmelsesretten og de europæiske staters sikkerhedskrav. Begge hensyn må afvejes mod hinanden, hvor det er nødvendigt.

Det er en klar dansk interesse, at det tyske problem løses. Danmark har gang på gang været offer for uro og spænding i Europa, og allerede derfor må en varig sikring af freden i Europa ligge Danmark på sinde. Dertil kommer, at Danmark er landfast med forbundsrepublikken og ad søvejen nabo til DDR og Polen.

Derfor finder socialistisk folkeparti, at Danmark må yde aktive bidrag til løsningen af det tyske spørgsmål. Det gælder først og fremmest Oder-Neisse grænsen. Det turde efterhånden stå helt klart, at en stabilisering i Europa er utænkelig uden almindelig, og især tysk, anerkendelse af denne grænse. Et og andet tyder på, at den vesttyske regering selv er på gled i denne retning, men at den bremses af en del af opinionen i Vesttyskland. Netop på denne baggrund tror vi, at det vil være en håndsækning til de folk i vesttyske regeringskredse, der ønsker en fornyelse af Vesttysklands politik, at en tysk nabostat klart og åbent lægger sin mening om spørgsmålet frem.

En anden side af det tyske problem vedrører delingen af Tyskland. Også her finder vi at det er nødvendigt at tage sit udgangspunkt i virkelighedens verden, og vi mener, at den virkelighedsflugt, der har præget vesttysk politik på dette område, har skadet ikke alene afspændingen i Europa, men også det, den vesttyske politik hævder at tilstræbe, nemlig den tyske genforening. Også i denne henseende anser vi det for nødvendigt at Danmark tager skridt, som kan bidrage til en øget virkelighedserkendelse i den tyske opinion. Ud fra Danmarks interesse i europæisk sikkerhed og som nabostat til de implicerede parter er det Danmarks ret at gøre det. Eksistensen af to tyske stater kan ikke affærdiges som et internt tysk anliggende, medmindre man vil gøre vold på helt åbenbare realiteter.

I og for sig opfylder DDR efter vor opfattelse de krav, der stilles til anerkendelse af en stat som suveræn. Disse krav har intet at gøre med styreform eller institutioner, med vedrører alene det pågældende statsstyres kapacitet. Vi ved imidlertid, at en egentlig anerkendelse støder på meget store vanskeligheder, bl. a. af traktatmæssig karakter. Vi anser protokollen af 23. oktober 1954, hvorved Danmark har bundet sig til ikke at anerkende DDR, for en forkert beslutning, som bør søges ændret. Men så længe en aftale ikke er opsagt, må den naturligvis overholdes. Derfor nøjes vi med at foreslå skridt i retning af en normalisering af forholdet mellem Danmark og DDR. Sådanne skridt, der omfatter oprettelse af konsulære forbindelser og indgåelse af handelsaftaler på statslig basis, vil have en gavnlig